

[Undervisningsministeren.]

det det nødvendigt at påvise, at spørgerens økonomiske vurderinger er overdrevne.

Camre (S):

Må jeg indledningsvis sige, at der jo ikke er tale om mine økonomiske vurderinger, men om økonomiske vurderinger foretaget af Rådet for Uddannelsesstøtten, som vel må formodes at være ret kompetent på dette område. Jeg har udelukkende citeret de af rådet opgivne tal.

Ministerens siger, det vil være naturligt først at diskutere disse ting ved en ny lovs behandling. Jeg har følt det ønskeligt at diskutere dem allerede på dette tidspunkt, fordi hele problemet jo indebærer en overordentlig høj grad af usikkerhed for de mennesker, hvis studiesituation og dermed hele tilværelse er afhængig af, hvilke lån de kan formodes at få, og det kunne jo være, at ministeren allerede var ved at komme på bedre tanker ved at have set udtalelserne og beregningerne fra rådet.

Jeg må medgive ministeren, at der naturligvis er tale om inflationsgevinst derved, at penge, der skal betales tilbage efter en vis årrække, normalt ikke er så meget værd, som da de blev lånt. Men når ministeren kritiserer det element i rådets udtalelse, der siger, at der vil være tale om statslig indfrielse af nogle misligholdte lån, og at det ikke er en reel statsudgift, så vil jeg dog sige, at i de fleste tilfælde, hvor man fra en privat banks side må anse sådanne lån for tabt, og hvor staten indtræder i den tidligere kreditors, altså den private banks, sted, er der vel en betydelig risiko for, at skyldner er en så dårlig betaler, at staten også må regne med ikke at få sine penge. Så den del af beregningen vil jo dog nok stort set holde.

Ministerens peger på, at socialdemokratiet var med til at opfinde de statskautionerede lån, og dertil vil jeg gerne sige: ja vel, men man må ikke glemme, at byrden bliver værre, når man erstatter de eksisterende statslige ydelser med statskautionerede lån, således at der ikke bare bliver tale om et både-og, som mange studerende har i dag, men om udelukkende at anvende de statskautionerede lån hos de private banker. Jeg vil også gøre opmærksom på, at ministerens udtalelse om, at det ikke er rigtigt

at anse denne udlånsbyrde som kun en formueforskydelse, dog nok ikke holder i det lange løb. Der er reelt tale om en finansiel indflydelse, som er væsentlig mindre, end hvis pengene skulle foræres bort.

Formanden:

Jeg henstiller, at man holder sig inden for taletidens rammer.

Undervisningsministeren (*Tove Nielsen*):

Jeg skal gøre det ganske kort ved én gang til at sige til hr. Camre, at så længe lovforslag ikke er udarbejdet og ikke er fremsat, er tiden ikke inde til at gå ind i detaljer. Det har været sådan også under tidligere regeringer, at man dog tillod regeringen selv at formulere et lovforslag, før man skulle stå til ansvar for detaljerne heri.

Camre (S):

Ja men så vil jeg takke ministeren for, at ministeren nu er blevet opmærksom på disse problemer, og udtrykke ønsket om, at ministeren i udarbejdelsen af de endelige detaljer i det pågældende forslag vil tage skyldigt hensyn til de problemer, som Rådet for Uddannelsesstøtten har påpeget i den nævnte skrivelse.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Lindholt* (FP) til justitsministeren:

„Ministerens bedes oplyse, hvilke foranstaltninger der vil blive bragt i anvendelse over for politi og børneværn i Kerteminde i anledning af disse myndigheders overtrædelse af grundlovens § 72.“

(Spm. nr. 103).

Skriftlig begrundelse.

Ifølge Fyns Tidende af 19. november 1974 er passeret følgende: med bistand af det lokale politi har en ekspeditionssekretær ved ungdoms- og børneværnet tiltvunget sig adgang til et privat hjem mod ejerens vilje i anledning af en børneværnssag.

Efter denne grundlovsstridige indtrængen har den pågældende ekspeditionssekretær oven i købet udtalt, at dette var normal praksis i børneværnssager.